

quantæq; fatuitatis, ob modicam gulæ voluptatem tanta bona perdere; & tantis malis se exponere: & statue tecum sanctam sobrietatem perpetuò colore.

C A P U T IX.

Ad contemptum Mundi.

I. **P**erpende illam sententiam S. Joannis. *Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: quoniam omne quod est in mundo concupiscentia carnis est: & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ.* Cave ergo ne diligas mundum: quia si illum diligas, charitas Patris te deseret; & concupiscentia carnis, vel concupiscentia oculorum, vel superbia vitæ, vel hæc tria simul, te apprehendent & occupabunt.

II. Considera, quam parva sint & momentanea, quæ mundus suis amatoribus promittit; quàm magna & solida, quæ Christus Dominus. Promittit mundus divitias, honores, voluptates. Divitiæ consistunt in auro & argento, in fundis, in pecoribus, in domibus, & variâ supellectile. Hæc omnia terra sunt,

sunt, vel è terra orta, & in terram resolvenda : neque eorum abundantia ad corporis, vel animi bonam constitutionem juvat. Honores consistunt in magnis officijs, dignitatibus, titulis, præfecturis, Magistratibus, quæ nec corpus benè afficiunt, nec animum meliorem reddunt. Voluptates sunt blandæ quædam sensuum titillationes, nobis cum brutis animantibus communes, raptim transeuntes.

III. Considera, quanta mala & incommoda hæc secum ferant. Ac primùm quantis laboribus, curis, molestijs divitiæ acquirantur, & acquisitæ conserventur. Semper animus est sollicitus & intentus, semper anxius & inquietus. Quantis animæ & corporis periculis studiosi opum expositi. Quàm innumera peccata in acquirendo committantur: quàm innumera in eorum usu. Nullum enim est flagitium, quod homines ditescere volentes non committant: nullum est, cujus perpetrandi, divitiæ jam obtentæ, non prebeant facultatem & ausum.

IV. Perpende illam Domini sententiam : *Vae vobis divitibus! qui hic habetis consolationem vestram.* Et alibi : *Amen dico vobis : facilius est camelum per foramen acus transire, quàm divi-*

tem intrare in regnum calorum. Quibus ver-
bis ingens periculum damnationis ex divitijs
denunciat. Item illam sententiam Apostoli:
*Qui volunt divites fieri, incidunt in tentatio-
nem, & in laqueum diaboli, & desideria multa
inutilia & nociva, qua mergunt homines in inter-
ritum & perditionem. Radix enim omnium mal-
lorum est cupiditas.* Quæ sententiæ si rectè ex-
pendantur, abundè sufficiunt ad divitiarum
contemptum.

V. Considera, quod ad honores attinet:
Primò, Quantas curas secum deferant, quan-
tas anxietates, indignationes, æmulationes,
tum ut acquirantur, tum ut conserventur,
Nunquam animus est quietus: semper enim
novæ occurrunt occasiones vel timendi, vel
indignandi, vel vindicandi, vel appetendi &
solicitandi; ut nullum mare sit magis infla-
bile, aut majoribus agitetur motibus, quàm
animus hominis ambitiosi. Secundò, Quod
magni honores magnis quoque oneribus sint
conjuncti, ac proinde magnos etiam & assi-
duos labores postulent, ut muneri fatigati fiat.
Nullum munus laboriosius, quàm munus Re-
gum & Principum. Tertio, Quod quo hono-
res sunt majores, eo gravior sit culpa, si quid
peccet.

peccetur; tum propter exemplum, tum quia, si quid iniqui, statuatur, læsio ad plures per-tingit. Hinc sapientiæ 6. dicitur: *Potentes potenter tormenta patientur.* Quartò, Quòd Superiores non solùm de factis suis, sed etiam de factis suorum subditorum reddituri sint rationem apud magnum Dei tribunal. Quintò, Quòd in magnis honoribus magna sit peccandi licentia, & impunitas, magna potestas & facilitas exequendi, magna monitorum inopia, magna adulatorum copia; quo fit sæpè, ut & graviter peccetur, & rariùs sequatur emendatio, nisi magnus Dei timor animum possideat. Sextò, Quòd multiplex cura, quæ magnos honores comitatur, ita omnes cogitationes hominis sibi vindicet, ut vix unquam seriò de ijs, quæ ad suam salutem, & statum futuræ vitæ pertinent, cogitare possit. Quo fit, ut totus æternitatis fructus, ob quem nobis tres illæ nobilissimæ facultates, intellectus, memoria, voluntas datæ sunt à Deo, vel maxima pars nobis pereat. Quidquid enim ad vitam æternam non conducit, quantumvis videatur magnum & splendidum, nullius est momenti.

VI. Quod ad voluptates attinet, confide-
G 3
ra :

ra: Primò, Quàm viles sint res, de quibus homines gaudent, & ex quibus voluptatem capiunt; qualia sunt convivia, symposia, spectacula, veneria, pulchræ vestes, ludus, joci, turpiloquia, & similia; quæ omnia indigna animo generoso, nedum Christiano, & æternitatis candidato. Secundò, Quanta incommoda, & damna inferat voluptas. Nam corpus enervat, & plurimis morbis subijcit: animum putrescere facit, rationis lumen extinguit, totum hominem vilem & contemptibilem reddit, & ad innumera peccata impellit. Nullum enim est flagitium, nulla turpitudò, quæ voluptatis causâ non suscipiatur. Denique, *nullus virtuti locus est, in voluptatis regno.* Præterea quantis mœroribus & aculeis animorum, voluptates sæculi permixtæ: quia inter voluptates sæpè conscientia pungit, & ijs transactis mœrorem infert, & furdo flagello miseram animam affligit.

VII. Considera, quantò excellentiores & puriores sint voluptates servorum Dei. Semper enim sunt læti, semper alacres: nihil est, quod animum interiùs exeruciet. Imò ipse dolor de peccatis & imperfectionibus cælesti consolatione plenus. Centuplò majorem volupta-

voluptatem percipiunt ex rerum cælestium consideratione, & spe certissimâ bonorum futurorum, quàm sæculares homines ex convivijis & rebus veneris, &c.

VIII. Considera, quanta in sæculo sint pericula salutis, ratione sociorum & hominum, quibuscum versandum; ratione conviviorum, symposiorum, amicitiarum, inimicitiarum, rixarum fortuitarum, & aliorum eventuum, quibus infinita multitudo hominum perit, & æternæ salutis damnum facit.

IX. Perpende, si à Domino consilium peteres, utrum tibi sæculum sit deserendum, an sequendum? quid tibi consilij esset daturus; quidnam ipse Spiritus sanctus in Scripturis suadeat? quid Apostoli, & omnes verè Spiritu Dei pleni? Rursus cogita, quid te velles fecisse, si nunc tibi moriendum esset; & coram supremo tribunali (æternam sententiam excepturus) comparendum. Magnæ insipientiæ est, modò non amplecti, quod tunc omnibus votis optabimus nos amplexos.